

— Вий ми се виждате любопитенъ старецъ; отъ васъ ний, младитѣ, можемъ да се научимъ много полезни работи; я кажете ни на каква служба сте били въ Атина? попитахъ азъ.

— Доста години съмъ билъ учителъ, но по-нослѣ се предадохъ на книгопечатание; имахъ своя печатница и правехъ доста добри работи, отговори старецъ.

— Тогава дайте да стисна ржката ви, ний излизамъ сродни по занятие. Да се запознаемъ по-отблизо; вий сте живѣли дълго и видѣли и патили сте много, разкажете ни нѣщо изъ живота и дѣятелността си. Ходили ли сте си скоро въ Охридъ и помните ли красивитѣ брѣгове на езерото. Живи ли сж въ ума ви древнитѣ останки отъ блѣстящата нѣкога дѣятелность на Св. Климентъ и на Св. Наумъ? Помните ли гробоветѣ имъ и почитатѣ ли паметята имъ?

— О, какъ не! Това сж чудотворцитѣ, пазителитѣ на отечеството ни; тѣхния духъ и тѣхната паметъ сж, които поддържатъ святата християнска искра въ добритѣ хора на оная опасна албанска страна, отговори старецъ.

— Да, тѣхния духъ и славната тѣхна паметъ сж поддържали въ потомствата и друга една свята божественна искра, искрата на народността и племенното произхождение... Но защо вий въ старитѣ си години сте прѣдпочели Смирна отъ родния си градъ Охридъ? попита другари ми.

— Въ Охридъ си прѣмамъ никого, нето единъ сродникъ, нето единъ ближень, а въ Смирна е уцѣлѣлъ единъ далеченъ внукъ, който отъ много години е тамъ бѣденъ кожухаръ. Слава Богу, че се е запазило въ свѣта едно лице отъ мойта кръвъ, та сега се навъртамъ около него. Семейното щастие на тоя свѣтъ не можахъ да изпитамъ. Ще се намѣри поне родствениа ржка, която да затвори очитѣ ми при смъртния часъ. Свой своего не храни, но тежко му който си го нѣма, отговори старецъ.

— Колко години не сте си ходили въ Охридъ? попитахъ азъ.

— Оооо, тѣ сж много, толкова много, щото съмъ забравилъ и броя имъ. Изгѣлѣлъ съмъ въ най-ранната си младость; явиха се завѣри и други политически причини, които ме задържаха; отъ тогава не съмъ ходилъ въ Охридъ.

— Въ таквъ случай вий сте престанали да бъдете Охридчанинъ, у васъ е изгаснало всичко Охридско, всичко свято, мило и драго, казахъ азъ.

